

Zitting 2000-2001

27 september 2000

BEKNOPT VERSLAG

MORGENVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Verklaring van de Vlaamse Regering

- Bespreking

(Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Paul Van Grembergen, Francis Vermeiren, Ludo Sannen, Luc Martens, Miel Verrijken, Carl Decaluwe en Filip Dewinter, minister Marleen Vanderpoorten, minister Vera Dua, minister Mieke Vogels, minister Bert Anciaux en minister-president Patrick Dewael)

3

Regeling van de werkzaamheden

12

Berichten van verhindering

12

MORGENVERGADERING VAN WOENSDAG 27 SEPTEMBER 2000

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier,
voorzitter

- *De vergadering wordt geopend om 10.08 uur.*

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de bespreking van de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2001.

De bespreking is geopend.

De heer Eric Van Rompuy : Enkele maanden geleden stelde de heer De Batselier voor het debat over de Septemberverklaring uit te stellen tot na 8 oktober om electoraal opbod te vermijden. Wij hebben ons daartegen verzet omdat dit uitstel precies een stortvloed aan plannen en voorstellen zou veroorzaken. Zo moet premier Verhofstadt tijdens zijn State of the Union rekening houden met allerhande beloftes, samen goed voor 400 miljard frank. Dat bedrag ligt driemaal hoger dan wat de federale begroting aankan. Alles lijkt ineens mogelijk en daarom zal de ontzuivering groot zijn. NPC is synoniem van kiezersbedrog.

Minister-president Dewael heeft gelijk dat de Vlaamse ministers geen ronkende verklaringen hebben afgelegd in de pers. De reden daarvoor moet wellicht in het SERV-rapport van 12 juni gezocht worden : de netto beleidsruimte bedraagt nog 4,5 miljard frank. Een duidelijke oproep tot bezinning. De auteur van het rapport werkt nu als begrotingsadviseur van minister Vogels.

De heer Paul Van Grembergen : Maar als we onze kabinetten eenzijdig samenstellen, krijgen we de kritiek dat we alle anderen verdrijven.

De heer Eric Van Rompuy : Ik lever helemaal geen kritiek op de auteur. Wat hij aantoonde in zijn studie, had ik ook al verklaard. Alleen heeft men mij toen verweten de demagogische toer op de gaan.

De Vlaamse regering weet dus dat de marges beperkt zijn. De beleidsnota's waren samen goed

voor 60 miljard frank nieuwe plannen. Daarenboven zou dit najaar het kijk- en luistergeld afgeschaft worden, maar in de begroting merken we dat die post is verhoogd met anderhalf miljard frank. De ontzuivering wordt groter en groter als we rekening houden met de cijfers.

De Vlaamse regering achtte bij haar aantreden alles mogelijk dankzij een bruto beleidsruimte van 200 miljard frank. Wij hebben er toen al op gewezen dat de netto beleidsruimte maar 90 miljard frank bedroeg. En na één jaar is die marge al ingenomen, terwijl enkel in de welzijnssector een trendbreuk opvalt.

Volgens het verslag van de gegevensbank van de Nationale Bank beschikt de Vlaamse regering niet over een meerjarenbegroting.

De heer Francis Vermeiren : De welzijnssector is niet niks. Bovendien hebt u daar de voorbije tien jaar niets aan gedaan. Doe niet alsof de witte woede een nieuw fenomeen is. (*Samenspraken*)

De heer Eric Van Rompuy : Het welzijnsbudget zal jaarlijks met 8,5 miljard frank groeien. In de jaren negentig is het totale budget verviervoudigd. U zet gewoon een volgende stap.

Het aangekondigde meerjarenplan bestaat dus niet. De Vlaamse regering is er evenmin in geslaagd de nieuwe begrotingstechniek toe te passen. De regering is voor het reces zonder begroting uiteen gegaan en is na het reces op de klassieke manier opnieuw begonnen. Daarom willen wij weten waar die 7 miljard frank besparingen en heroriënteringen precies op slaan. Het parlement heeft het recht te weten wat de prioriteiten precies zijn.

Minister-president Patrick Dewael : Het is niet gelopen zoals u beschrijft. Voor het reces hebben we alle begrotingsposten in vraag gesteld. Van de 200 miljard frank is 35 miljard frank opnieuw bepaald. Dat komt overeen met 7 miljard frank per jaar of ongeveer één percent van de totale begroting.

De heer Eric Van Rompuy : We vragen ons met spanning af op welke begrotingsposten die zeven miljard frank zullen betrekking hebben. Veel middelen liggen immers vast in decreten. Volgens de informatie waarover we beschikken heeft men enkele honderden miljoenen frank kunnen bijeenprokkelen, maar zeker geen zeven miljard frank.

Wij vragen ons af hoe het meerjarenplan voor

mobilititeit eruit ziet. Welke sommen zullen er geïnvesteerd worden in infrastructuur en in verkeersveiligheid? De SERV rekende voor dat het milieubeleid van minister Dua 35 tot 50 miljoen frank meer zal kosten tegen 2005. Wij vragen ons af hoe dat zal evolueren. De onderwijsuitgaven liggen in Vlaanderen 35 miljard frank lager dan bij onze drie belangrijkste partners. Zal men die kloof dichten door middel van heroriënteringen of met nieuwe middelen?

Wij hebben ook vragen bij de orthodoxie van de begrotingsopmaak. Het rapport van de SERV over de Vlaamse begroting heeft het over een stijging van de beleidskredieten, een stijging van de impliciete schuld en over het opgebruiken van alle saldi. Ook de Hoge Raad voor Financiën stelt zich vragen. De begrotingsnorm is alleen gebaseerd op betalingskredieten. De vastleggingen komen in de norm dus niet voor. Men neemt engagementen zonder tijdspad voor de betalingskredieten. De technische experts vragen dat men zou verduidelijken welk beslag er daardoor gelegd wordt op de toekomstige beleidsruimte. Waarom heeft men niet gereageerd op de opmerkingen van de SERV? Vroeger werkten we met de Euromeesternorm. Nu is men aan een verdoken schuldbouw bezig.

Minister-president Patrick Dewael : De Vlaamse overheidsschuld is de laatste achttien maanden met een kwart verminderd. Op het einde van vorig jaar bedroeg het resultaat 42 miljard frank, al moeten we dat nuanceren omwille van de onroerende voorheffing. We hebben dat bedrag integraal gebruikt voor schuldafbouw. Sommigen waarschuwen zelfs voor een te snelle afbouw van de schuld. Nochtans blijft de Vlaamse regering bij haar standpunt. Normalerweise zal de schuld gehalveerd zijn op het einde van de legislatuur. Wanneer we op dat ogenblik beschikken over een grotere fiscale autonomie, dan kunnen we ons de vraag stellen wat een optimaal schuldniveau is.

Op dit ogenblik is het duidelijk dat we systematisch een begroting indienen met een overschot en dat we het resultaat, als het beter is dan voorzien, supplementair aftrekken van de schuld. Elders wordt het resultaat gebruikt voor een nieuw beleid.

Ook vorig jaar is er een discussie geweest over de normering. Ik meen echter dat de adviezen van de Hoge Raad voor Financiën voor iedereen moeten gelden. De discrepantie tussen de beleids- en de betalingskredieten is volledig normaal. Dat zal ik ook aantonen in de commissie voor Algemeen

Beleid, Financiën en Begroting.

In de Franstalige pers spreekt men naar aanleiding van de Septemberverklaring over het welvarende Vlaanderen dat met zijn geld geen blijf meer weet. Dat beeld is uiteraard overtrokken. Toch is het aan het Vlaamse begrotingsbeleid te danken dat de normen van het stabiliteitspact worden gehaald.

De heer Eric Van Rompuy : Enkele jaren geleden geloofde niemand in een begrotingstekort van nul. In onze mediacultuur is er geen aandacht voor de opbouw van een impliciete schuld. Men moet dat voorzien voor de volgende jaren. Tussen de lijnen lezen is de taak van de oppositie. Daarvoor hebben we een parlement (*Applaus bij de CVP*).

De GIMV-gelden kunnen gebruikt worden voor schuldafbouw of voor de financiering van marktconforme projecten. Ik wil echter waarschuwen voor het gebruik ervan voor investeringen in infrastructuurwerken. Als de GIMV-gelden gebruikt worden als aandeel van de overheidsfinanciering binnen de PPS (publiek-private samenwerking) is het de bedoeling marktconform te werken en dat de projecten een opbrengst genereren. Zo werd het gebruik van Belgacom-gelden voor de TGV indertijd geschrapt door de Hoge Raad voor Financiën. Het gebruik van GIMV-gelden voor de ring rond Antwerpen zou impliceren dat men een tol zou moeten heffen.

Regeren is vooruitkijken. Deze regering heeft geen project en slaagt er ook niet in om er een uit te werken. Verandering is een regeringsformule en geen beleid. De inhoud van de Kleurennota is zo vaag dat de minister-president er de aandacht van wil afleiden door een aanval te lanceren op het vrije onderwijs. De voorzitter van de VU&ID, de heer Bourgeois, heeft gezegd dat de kleurennota niet uitstijgt boven het niveau van een verhandeling van een humaniorascholier en geen enkele bezieling uitstraalt.

De heer Francis Vermeiren : Die opmerking werkt op mijn zenuwen. Ik was getuige van de verklaring die de minister-president in Antwerpen heeft afgelegd. Die heeft een pleidooi gehouden voor een goede samenwerking tussen de onderwijsnetten. Wat is daar verkeerd aan? Bij de basis bestaat de wens tot samenwerking. We hebben er vertrouwen in.

De heer Eric Van Rompuy : De Kleurennota is opgesteld zonder overleg met de grootste fractie in dit parlement. Men heeft wel gevraagd aan een

Amerikaans consultantbureau om een project uit te werken. Dat project is individualistisch en economisch. Volgens de Kleurennota past de verzuiling van het middenveld niet in een ontvoegd Vlaanderen. In zijn 11-julitoespraak zegde voorzitter De Batselier dat Vlaanderen sterk is in de ontwikkeling van het sociale kapitaal, en dat het bloeiende middenveld moet gekoesterd en gestimuleerd worden. We sluiten ons aan bij die uitspraak van de voorzitter.

In de Kleurennota komt het woord gezin niet voor, terwijl het familiale kapitaal de samenleving kan bundelen. We moeten meer cohesie brengen in de samenleving. Een georganiseerde manier van leven kan de samenleving behoeden voor versplintering.

Volgens een interessante studie van de universiteiten van Leuven en Gent, en van het HIVA kiezen vier op tien ouders met een lager inkomen en een op twee ouders met een hoog opleidingsniveau volgens een bepaalde levensbeschouwing. Respect voor de vrije keuze is een garantie voor openheid en verdraagzaamheid. Hoevelen komen er niet uit het vrije onderwijs waar pluralisme en openheid bestaan ?

Niemand heeft gezegd dat er geen samenwerking mogelijk is. Pleiten over netvervaging is evenwel gevaarlijk, zoals ook de heer Sannen al gezegd heeft. We willen meewerken aan een langetermijnvisie voor Vlaanderen en samen de bakens uitzetten voor Vlaanderen. Dan zullen we u steunen voor een nota waar de verschillende invalshoeken meewerken aan een nieuw project voor Vlaanderen. (*Applaus bij de CVP*)

Minister-president Patrick Dewael : Ik heb drie kinderen : een gaat naar het gemeenschapsonderwijs, een naar het vrije onderwijs en een naar het gemeenteonderwijs. Ik begin met de samenwerking in mijn eigen gezin. (*Applaus*)

De heer Eric Van Rompuy : Niemand heeft gezegd dat samenwerking niet mogelijk is, maar netvervaging is gevaarlijk. We willen meewerken aan een lange termijnvisie voor Vlaanderen. (*Applaus bij de CVP*)

De heer Ludo Sannen : De uitgangspunten over het onderwijs vormen geen probleem, maar wel de vervaging van de terminologie. Als men met netvervaging het doorbreken van de machtsstructuren bedoelt, dan heb ik daar geen probleem mee. Het is wel een probleem als men de

identiteit van de school wil aantasten. De zuilen werken een eenheidsworst in de hand en ondergraven de diversiteit. Broeder Stockmans van de Broeders van Liefde heeft me enkele maanden geleden gezegd dat een van de grootste problemen is dat zijn school bedreigd wordt door de Guimardstraat, die regionale inrichtende machten willen vormen. Een Jezuïetenschool moet kunnen bestaan naast een school van de Broeders van Liefde en een Freinetschool naast een Steinerschool. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik wijs op de verwarring die de CVP bij de bevolking wil veroorzaken. De CVP weet zeer goed wat we bedoelen met netvervaging en dat we niet voor een eenheidsworst pleiten. We zijn tegen de macht van de zuilen. Als u de ouders blijft desinformereren, dan zitten we in een moeilijke situatie. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De heer Luc Martens : U vergist zich als u zegt dat we de zuilen steunen. Ik ga akkoord met de formulering van de heer Sannen, maar niet met de verklaring van de minister-president. Die laatste neemt nu blijkbaar zijn woorden terug. We zijn voorstander van veelkleurigheid.

De heer Eric Van Rompuy : In goede tijden moet de regering durven. Het begrip van de actieve welvaartstaat is voorbijgestreefd. Het gaat momenteel om kwaliteit in plaats van om kwantiteit. Men moet in de diepte werken. Het Vlaams Parlement maakt de kapitale fout om slechts 10 percent van de beleidsruimte voor onderwijs in te vullen. Als men meer middelen nodig heeft voor het onderwijs, is men afhankelijk van de goede wil van de Franstalige gemeenschap en de federale regering. De regering is boos op de vakbonden en aanvaardt niet meer dat ze betogen. Minister Vanderpoorten pleit voor een nieuwe syndicale cultuur.

Men zegt dat de CVP geen alternatief heeft voor het huidige beleid. Dat spreek ik tegen : wij zouden bijvoorbeeld geen prioriteit maken van een maandelijkse belastingverlaging van 200 frank per Vlaming. Wij zouden veeleer het beschikbare geld in onderwijs investeren ter voorbereiding van de komende kennismaatschappij. (*Applaus bij de CVP*)

Deze regering echter kan niet kiezen. Zo belooft men de nakende afschaffing van het kijk- en luistergeld, maar zonder erbij te zeggen op welke begrotingsposten men 20 miljard frank zal schrappen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Het is onjuist dat er onvoldoende begrotingsmiddelen zouden uitgetrokken worden voor onderwijs in 2001. De onderhandelingen over de herwaardering van het lerarenambt beginnen volgende maand. Voorts zijn wij ook van plan om de overlappings die tijdens de vorige regeerperiode ontstonden, op te heffen en het vrijgekomen geld te herinvesteren in nieuwe onderwijsbehoeften. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De heer Eric Van Rompuy : Tijdens de vorige regeerperiode werd op 4 jaar tijd 20 miljard frank geïnvesteerd in wetenschappelijk onderzoek, innovatie en kennis. Dat men die beweging thans wil voortzetten is een goede zaak.

De voorzitter : Gelieve uw betoog af te ronden.

De heer Eric Van Rompuy : Maar ik ben pas in de helft.

Men wil terecht dat een leerling op tien over een computer beschikt, maar om een en ander echt operationeel te maken, is volgens de berekeningen van het departement Onderwijs 4,5 miljard frank nodig. Toch trekt men alles bij elkaar maar een miljard frank uit. Dat is goed, maar niet meer dan een eerste aanzet.

Minister Marleen Vanderpoorten : Er wordt wel degelijk vier miljard frank uitgetrokken, gespreid over vier jaar. Het zou trouwens ook praktisch niet mogelijk zijn om de hele operatie in een keer uit te voeren.

De heer Eric Van Rompuy : Ik blijf erbij dat bijkomende inspanningen nodig zijn, zeker in vergelijking met het buitenland.

Minister-president Patrick Dewael : De onderwijsinvesteringen zitten vervat in een meerjarenplan. De beoordeling moet aan het einde van de rit gebeuren. De heer Van Rompuy desinformeert het publiek.

De heer Miel Verrijken : Zijn partij heeft bovendien tijdens haar bewindsperiode nooit iets gedaan aan de discriminatie van de ouders die voor hun kinderen het vrij onderwijs kiezen en daarvoor moeten betalen.

De heer Eric Van Rompuy : Het sprookje van het alles-is-gratisdenken lijkt afgelopen te zijn. Helaas is de heraut ervan vandaag afwezig. De gratis

kilowatturen zijn in elk geval bijzonder relatief ten opzichte van de verwachte stijging van de brandstofrekening voor de gezinnen. Men verwijt de CVP een slechte bestuurder te zijn geweest, maar ging het vorig jaar beter ? Het weinige dat werd gedecreteerd was geen succes : de bewoners van zonevreemde woningen zijn nog steeds even onzeker, het welzijnsakkoord is onuitvoerbaar en de vervangingspools lopen leeg. Minister Anciaux bleek niet bevoegd voor stedenbouw en huisvesting, waardoor een heel beleidsjaar werd verloren. Inzake Doel, Deurne en de Isvag-oven werden uiterst dubbelzinnige beslissingen genomen. Minister Dua verklaarde dat zijn haar portefeuille zou inleveren, als dat Doel kon redden.

Minister Vera Dua : Helaas ben ik ervan overtuigd dat Doel met de CVP in de regering nog sneller zou verdwijnen.

De heer Eric Van Rompuy : Ook de landbouw verkeert in grote onzekerheid.

Ik heb in de Septemberverklaring ook niets gehoord over de geplande hervormingen van het openbaar ambt. Tijdens het reces verklaarde de parlementsvoorzitter dat deze plannen achterhaald zijn.

Het verbeterde communautaire klimaat wordt voorgesteld als de grote trendbreuk van deze regering. De gemeenschappen zouden eindelijk op een volwassen manier met elkaar omgaan. De Costa zou de motor moeten zijn van een nieuwe staatsstructuur. Het bilan valt echter mager uit : het Sint-Elooisakkoord was zo goed dat er op het federale niveau een tijdbom onder moest worden gelegd; de federalisering van kinderbijlagen en gezondheidszorg staan niet eens op de agenda; de Volksunie gaat er mee akkoord dat bij een regionalisering van de gemeente- en provinciewet Brussel en de Rand niet ter sprake komen – waar blijven dan de garanties voor de Vlamingen ?

De overheveling van landbouw en buitenlandse handel wordt voorgesteld als een grote overwinning. Volksunievoorzitter Bourgeois noemde deze maatregelen echter terecht peanuts. De heer Vankrunkelsven, covoorzitter van de Costa, heeft zelf gezegd dat de Costa een mislukking is. Hij heeft gevraagd betrokken te worden bij de werkgroepen op federaal regeeringsniveau waar onderhandeld wordt over de Financieringswet. Ik zal in het Bureau voorstellen om op 10 oktober een actualiteitsdebat te houden over de fiscale autonomie.

Fiscale autonomie betekent voor de CVP een integrale overheveling van de gemeenschaps- en gewestbelastingen. De bestaande BTW-dotatie moet vervangen worden door reële fiscale autonomie voor een groot deel van de personenbelasting. Vlaanderen zorgt voor 63,8 procent van de opbrengst van de personenbelasting maar krijgt slechts 57 procent van de onderwijskredieten. Er is nood aan tariefautonomie. De federale wetgever kan de basistarieven bepalen, maar die moeten worden verlaagd zodat de gemeenschappen ruimte krijgen voor een eigen tariefbeleid. De federale aftrekken die betrekking hebben op gemeenschaps- en gewestaangelegenheden moeten volledig worden overgeheveld naar de deelstaten. Dit kan een aanzet zijn voor de federalisering van de kinderbijslagen. Het voorstel van de minister-president om enkel op- en afcontiemen mogelijk te maken op een kwart van de personenbelasting is een stap terug. Gewesten kunnen nu op- en afcontiemen toestaan op de hele personenbelasting.

De Waalse minister-president eist het behoud van het stelsel van de BTW-dotatie en wil enkel praten over beperkte op- en afcontiemen. Wallonië kiest voor consumptiefederalisme in ruil voor verruimde Vlaamse afcontiemen.

Het Vlaams Parlement heeft een moeilijk jaar achter de rug. De Vlaamse regering nam immers weinig initiatief en debatten werden vaak afgeblokt door de meerderheid. Ik hoop dat daar dit jaar verandering in zal komen.

Ik wens de Vlaamse regering succes bij de gemeenteraadsverkiezingen. Zes van de negen ministers zijn immers kandidaat-burgemeester. Minister Stevaert is zelfs titelvoerend burgemeester van Hasselt. De parlementsvoorzitter heeft zelf gezegd dat het thema van de decumulatie niet langer leeft. Blijkbaar wordt de Nieuwe Politieke Cultuur begraven als de CVP in de oppositie zit. De heer De Gucht dreigde de SP af als de VLD niet wordt opgenomen in de provinciale bestendige deputaties. Wie is nu de arrogante partij? Het zijn de kiezers die moeten bepalen wie bestuursverantwoordelijkheid moet nemen.

De CVP is nog altijd de grootste volkspartij. Na een jaar oppositie zijn we strijdbaarder dan ooit. *(Applaus bij de CVP)*

De voorzitter : In het Bureau hadden we afgesproken dat elke spreker dertig minuten tijd zou krijgen. De heer Van Rompuy heeft vijftig minuten

gesproken. De andere sprekers zullen daarom evenveel tijd krijgen.

Ik wil de sprekers eraan herinneren dat dit geen verkiezingsdebat is. Ik roep iedereen op om de onderbrekingen van de spreker te beperken : iedereen krijgt tijd genoeg om het woord te voeren.

De heer Francis Vermeiren : Na de boze komen de goede woorden. De VLD-slogan voor de komende verkiezingen klopt : de vernieuwing werkt.

Reeds één jaar na de parlementsverkiezingen kan deze Vlaamse regering een indrukwekkend arsenaal van maatregelen voorleggen dat tot doel heeft een vernieuwend Vlaams project op tal van vlakken tot stand te brengen. Het gaat om een project met visie op lange termijn. Terecht stelt minister-president Dewael dat een bestuursploeg naderhand moet beoordeeld worden op de mate waarin zij bestuurd en dus vooruitgezien heeft. Deze ploeg ziet vooruit op alle maatschappelijke beleidsvelden : alleen dit al is vernieuwend.

Er is een gezond evenwicht tussen budgettaire orthodoxie en een ambitieus bestuursprogramma. De Vlaamse regering wil de Vlaamse overheidsschuld tegen het einde van de legislatuur halveren tot 112 miljard frank. Dit zal Vlaanderen nog verder lanceren als een van de economisch en budgettair gezondste regio's van Europa. Vlaanderen is de enige van alle deelstaten in België die begrotingen met een overschot indient. Hierbij wordt de strengste norm van de Hoge Raad voor Financiën gehanteerd. De combinatie van het hanteren van de strengste normen, het voeren van budgettaire orthodoxie en het introduceren van nieuwe en vernieuwende langetermijnmaatregelen op verschillende terreinen is het meest baanbrekend.

Daarenboven stelt de regering dat door het consequent in vraag stellen van jaarlijks terugkerende budgetvragen van de administratie over de hele legislatuur ongeveer 35 miljard frank kan worden vrijgemaakt. Het gevoerde beleid op deze manier kritisch bekijken, is een bewijs van verantwoordelijk en realistisch besturen. Er wordt in het parlement reeds 20 jaar gepraat over zero-base-budgetting. Uit de Septembeerklaring en de begroting blijkt dat dit voor het eerst zal gerealiseerd worden. De Vlaamse regering en de federale regering zullen de aangekondigde lastenverlaging van 10 miljard frank daadwerkelijk uitvoeren. Samen vormt dit een indrukwekkend pakket maatregelen die alle Vlamingen aanbelangen.

Fiscale autonomie moet voor de VLD leiden tot beter bestuur, omdat het toelaat een economisch succesvol beleid te belonen. Daarom zal de VLD-fractie de minister-president steunen en aansporen in zijn volharding om van fiscale autonomie een prioriteit te maken.

De visie van de regering is tegelijkertijd eenvoudig en complex. Er wordt een antwoord gegeven op actuele noden en er wordt ingespeeld op toekomstige uitdagingen. Hiervan is het Zorgfonds een goed voorbeeld. De Vlaamse regering speelt in op de verdere vergrijzing van de bevolking. Door het jaarlijks verhogen van de middelen met 4 miljard frank zal er tegen 2010 een gekapitaliseerd budget van 60 tot 70 miljard frank zijn. Dit moet Vlaanderen in staat stellen om de verwachte noden te lenigen.

De uitbouw van een persoonlijk assistentiebudget speelt in op de ware noden van mensen met een handicap. Zij zijn zelf best geplaagd om hun verzorging op maat te maken. Zo geeft de Vlaamse regering mensen met een handicap hun onafhankelijkheid en waardigheid terug.

De Vlaamse meerderheidspartijen hebben zich voorgenomen om werk te maken van de deregulering en de administratieve vereenvoudiging. De oppositie vraagt zich af waarom er niet meer decreten ingediend zijn. Het is echter niet nodig om alles te reguleren. Deze visie staat in schril contrast met de mening van vorige regeringen. De VLD-fractie stelt met vreugde vast dat de minister-president dit bevestigt en de Vlaamse regering de eerste stappen in de richting van deregulering heeft gezet. Wij dringen er bij de Vlaamse regering op aan om sneller vooruit te gaan en de deregulering en de administratieve vereenvoudiging zo snel mogelijk voor de burger zichtbaar te maken.

Eén van de grootste uitdagingen op dit vlak is ongetwijfeld de creatie van e-government. De Vlaamse overheid moet ook via het Internet de afstand tussen burger en overheid verkleinen. Alle bestuursniveaus moeten hiervoor inspanningen leveren. Alle relevante diensten moeten immers in dit netwerk terug te vinden zijn op een gebruiksvriendelijke manier. Daarom vraagt de VLD de Vlaamse regering om alle betrokken overheden rond de tafel te brengen zodat een gecoördineerd optreden mogelijk wordt.

Ik heb twee dagen geleden deelgenomen aan een vergadering van de Europese Vereniging van Steden

en Gemeenten. De Duitse vertegenwoordiger lichtte de plaatselijke inspanningen toe en wees vooral op het belang van coördinatie. Omdat wij vinden dat de Vlaamse regering het voortouw moet nemen, hopen we dat ze er snel werk van zal maken. De financiële middelen moeten uiteraard over de verschillende niveaus verdeeld worden afhankelijk van de geleverde inspanning.

Wij steunen ook de verhoging van de middelen voor het Gemeentefonds met één miljard frank. Die extra middelen zijn welkom om aan alle bijgekomen verplichtingen te voldoen. De Vlaamse regering, de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten en het Vlaams Parlement moeten zich samen bezinnen over de eisen van het centrale bestuur tegenover de gemeenten. De bijkomende middelen zijn zeker nodig : nu leven gemeentebesturen veel nieuwe verplichtingen niet na.

Het voornemen van de Vlaamse regering om het Vlaams Parlement zo veel mogelijk in haar besluitvorming te betrekken, steunen wij. De opmerking dat het parlement niet betrokken is bij de redactie van de Kleurennota is onterecht. De Kleurennota geeft een denkpiste aan waarover wij in discussie moeten treden. Minister-president Dewael heeft de fractieleiders daartoe overigens al uitgenodigd.

De Vlaamse regering moet een extra inspanning leveren om de burger te informeren. De kabinetten moeten een glazen huis worden die de burger van alle evoluties op de hoogte brengt. De burger moet kunnen meevolgen en de kans krijgen de regering via zijn volksvertegenwoordiger te interpellieren.

De visie van de Vlaamse regering op de manier waarop onderwijs, vorming, economie en maatschappelijke welvaart met elkaar verweven zijn, is opvallend. De recente oliecrisis bewijst dat de huidige hoogconjunctuur geen reden is om op onze lauweren te gaan rusten. Daarom moeten we de komende jaren extra aandacht schenken aan onze belangrijkste succesfactor, het onderwijs. Onderwijs en vorming moeten onze welvaart nog verhogen. Alle bevolkingsgroepen zullen dankzij onderwijs en vorming meer en betere kansen krijgen. Ik benadruk tegelijkertijd dat ons onderwijs nu al een hoge kwaliteit garandeert. Samenwerking tussen de verschillende netten zal de efficiëntie en bijgevolg de kwaliteit nog verhogen. Wij hebben alle respect voor de autonomie van de verschillende netten, maar dat sluit samenwerking helemaal niet uit. Bovendien zal de gecombineerde aandacht voor levenslang

leren, wetenschapsbeleid en hoger onderwijs alle troeven bundelen tot een krachtig geheel.

Ook op het vlak van mobiliteit treedt de huidige regering vernieuwend op. Het openbaar vervoer wordt tot een volwaardig alternatief uitgebouwd en publiek-private samenwerking zal ons niet alleen toelaten om enkele missing links weg te werken maar ook om te investeren in de binnenvaart en onze steden te vernieuwen. Publiek-private samenwerking zal evenwel pas renderen als ieder project op maat wordt georganiseerd waarbij de private partner pas na een aanbesteding wordt aangewezen.

De heer Carl Decaluwe : Wat begrijpt u nu eigenlijk onder publiek-private samenwerking ? Een openbare aanbesteding is toch de normale manier van werken. Wat moet ik mij bij de inbreng van de private partner eigenlijk voorstellen ?

Tegelijkertijd goochelt u in uw tussenkomst met cijfers die niet overeenstemmen met die van minister-president Dewael. Wie heeft het eigenlijk bij het rechte eind ?

U heeft ook al meermaals het bedrag van 7 miljard frank genoemd. Waarvoor zullen die middelen gebruikt worden ?

De heer Francis Vermeiren : Het bedrag van 112 miljard frank is het resultaat van schuldaufbouw over vijf jaar. Ik kan u perfect uitleggen hoe men door een investering van 4 miljard frank na tien jaar tot een kapitaal van 60 tot 70 miljard frank kan komen.

De heer Eric Van Rompuy : Als men, vertrekkend van een bedrag van 4 miljard frank per jaar, rekent op een bedrag van 60 tot 70 miljard frank over tien jaar, dan kan men intussen niet veel gebruiken voor de zorgverzekering. Het cijfer van 60 miljard frank klopt dus niet.

Minister Mieke Vogels : Dat cijfer kan wel kloppen. Het is de bedoeling de eerste drie jaar te werken met bijdragen en met voorafnames van de vier miljard frank. Daarna zullen we bekijken hoe we het financieringssysteem zullen heroriënteren. Dan kan de vier miljard frank geherkapitaliseerd worden.

De heer Francis Vermeiren : Bij de discussie over de begroting moet elke uitgave in vraag worden gesteld. Dat is het principe van de zero base budgetting. Bij de bespreking van de Septemberverklaring kan men niet vragen waar die

zeven miljard frank concreet zit. Elke minister moet dat invullen door in te spelen op de noden van het moment. Er moeten bestendig keuzes worden gemaakt en elke minister moet daarbij zijn verantwoordelijkheid opnemen. Als de minister-president zegt dat de ministers zich daartoe hebben geëngageerd, dan zullen ze dat ook doen.

Inzake de PPS wil ik wijzen op de conclusie van het laatste onderzoeksrapport van het parlement dat het goed zou zijn niet alles in één pot te steken. Het zou beter zijn geval per geval te werken. Dat zal afhankelijk zijn van de voorstellen van de werkgroepen. De regering wil namelijk binnen het parlement kerngroepen creëren die zich afvragen hoe bepaalde problemen kunnen opgelost worden. Vanuit de concrete problemen binnen de gemeenten kunnen dan initiatieven genomen worden. Dan moet er een lastenboek gemaakt worden. We moeten dat dus geval per geval bekijken. Ik hoop dus dat we tot de noodzakelijke oplossingen zullen kunnen komen.

Het is niet onze bedoeling om tijdens de begrotingsbespreking de ministers aan te vallen vanuit de meerderheid, zoals dat tijdens de vorige regeerperiode het geval was. Wij willen praten en oplossingen zoeken. (*Applaus bij de VLD en de SP*)

De heer Carl Decaluwe : Ik vraag me af welke trendbreuk er is. Tijdens de bespreking van de Septemberverklaring van vorig jaar werd er verwezen naar de begroting, en bij de begrotingsbespreking werd verwezen naar de beleidsnota's. Tijdens de vorige regering was er een debatcultuur in het parlement, nu wordt er gedebatteerd in de pers.

Ik wil nog wat uitleg over de PPS. Er moeten altijd lastenboeken zijn. Wat zal de inbreng zijn van de private sector ? Voor wat hoort wat. Een private inbreng in de sector van de sociale huisvesting impliceert dat er marktconforme huurprijzen zijn. De heer Vermeiren is dus niet in staat concrete antwoorden te geven.

De heer Francis Vermeiren : Tijdens de vorige regeerperiode hebben twee personen uit de meerderheid, de heren De Roo en Decaluwe, zich verzet tegen de begroting van openbare werken. Vanuit de oppositie hebben we daarop ingespeeld. We hebben een amendement ingediend, dat echter door de CVP werd weggestemd.

De heer Carl Decaluwe : Tijdens de begrotingscontrole hebben we onze slag

thuisgehaald.

De heer Francis Vermeiren : Ik denk na over de PPS en over het probleem van de tol. Hoe kunnen we een missing link realiseren en de privé-sector daarvoor interesseren ? Men zou aan de financiële instellingen kunnen vragen of ze dat kunnen financieren. Daarbij zou men zich akkoord kunnen verklaren met een vergoeding over de jaren heen, a rato van het gebruik van de baan. Dat idee begint te leven. Tol impliceert dat men moet stoppen om te betalen. Met een systeem van tellers kan men echter ook weten in welke mate de weg gebruikt wordt. De budgettering kan dan gespreid worden in de tijd. Het voordeel zou zijn dat we niet ter plaatse blijven trappelen door een gebrek aan middelen. De heer Decaluwe zal verbaasd zijn hoeveel oplossingen men zo kan vinden. Mevrouw Demeester-De Meyer, nochtans een partijgenoot van de heer Decaluwe, denkt er ook zo over.

Elke betrokken partij moet zich volledig inzetten om het aantal verkeersdoden op de Vlaamse wegen te verminderen. Er zullen altijd ongevallen zijn, maar de overheid kan ingrijpen om ze tot een minimum te herleiden. We zijn verplicht om daaraan te werken.

Wat het Vlaamse woningbeleid betreft breekt de VLD-fractie een lans voor meer eigendomsverwerving. Ondanks de zware inspanningen van de Vlaamse regering voor extra sociale huurwoningen kunnen de wachtlijsten voor betaalbare woningen blijkbaar niet zomaar weggewerkt worden. Gezien de gunstige conjunctuur, de lage werkloosheid en de lage rente lijkt het moment dan ook gunstig om een deel van het patrimonium als goedkope koopwoningen aan te bieden. Op die manier kunnen middelen gegenereerd worden, zodat we sneller een huursubsidie voor de zwaksten in de samenleving kunnen invoeren. Goedkope koopwoningen bieden ook aan de lagere inkomens de kans om eindelijk een eigen woning te verwerven.

De heer Carl Decaluwe : Door de maatregelen die de heer Vermeiren bepleit zullen de wachtlijsten nog langer worden. De harde realiteit is dat men met de opbrengst van twee verkochte woningen slechts een nieuwe kan bouwen. Waar blijft de regering trouwens met concrete cijfers ? Toen minister Sauwens minister van Huisvesting werd, verhoogde hij de doelstellingen tot 20.000 woningen, maar nu is het opnieuw 15.000. Het pleidooi van de VLD voor eigendomsondersteuning is een vorm van hypocrisie. De enige vorm van

eigendomsondersteuning die bestond werd in september afgeschaft.

De heer Francis Vermeiren : Er zijn te weinig woningen en de woningen verouderen. Renovatieprojecten zijn enorm duur en daardoor kunnen we geen nieuwe huizen bijbouwen. Als men aan mensen sporadisch de gelegenheid biedt om woningen te kopen tegen redelijke voorwaarden, genereert men bedragen waarmee men de huursubsidie kan verhogen.

De heer Decaluwe maakt een foute redenering. Als men een huis verkoopt, presteert men daarmee veel meer over een langere termijn. We leggen dit voorstel gewoon ter overweging aan de regering voor. De reactie van de heer Decaluwe toont aan hoe conservatief hij is.

De heer Carl Decaluwe : De CVP is tegen een algemene huursubsidie.

De heer Francis Vermeiren : Mijn betoog toont duidelijk aan dat de politieke en maatschappelijke vernieuwing in Vlaanderen werkt. De kritiek van de oppositie dat er niets nieuws is onder de zon, is weerlegd. De Vlaamse regering heeft voor alle Vlamingen een brug geslagen tussen het heden en de toekomst. De vernieuwing werkt en dus werkt ook Vlaanderen. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De heer Filip Dewinter : Ik zou me liever richten tot de mensen die werkelijk het beleid van deze regering bepalen, met name de heren Michel en Verhofstadt, en niet tot de tussenpersonen. Het voorbije jaar heeft aangetoond dat de Vlaamse regering geen autonome instantie is. Ze voert Waalse of federale beslissingen uit. De vorige Vlaamse regering was in hetzelfde bedje ziek, maar de voormalige minister-president probeerde althans een doorbraak te forceren en bezat enige ambitie voor Vlaanderen. Het totale gebrek daaraan bij deze Vlaamse regering stoot me tegen de borst. Het op zich al uiterst beperkte project Vlaanderen-Europa 2002 werd geschrapt omdat het te veel naar de Vlaamse identiteit verwees. De Vlaamse regering wil absoluut afstand nemen van de Vlaamse eigenheid.

De Septembeerklaring van de minister-president is een catalogus van vage ideeën. Sommige zaken liggen zo voor de hand dat niemand er bezwaren tegen kan hebben. Ze genieten ook onze steun, zoals onder meer de aandacht voor communicatie en technologie, de publiek-private samenwerking en de

vervroegde terugbetaling van de schulden. Maar een aantal zaken doen de wenkbrauwen fronsen. Ik denk bijvoorbeeld aan de netvervaging waarvan de minister-president een hardnekkig promotor blijkt te zijn. Hij pleit voor een optimalisering van het aanbod en een samenwerking tussen de scholen om die netvervaging te camoufleren. Er is geen netvervaging nodig. Dat een uniform systeem en een eenheidsworst de kwaliteit van het onderwijs verhogen, moet nog bewezen worden.

Verscheidenheid in het onderwijs staat borg voor verrijking. De minister-president staat voor gelijkgeschakeling en een verschraling van het onderwijsaanbod. Er liggen vooral ideologische motieven aan de basis van zijn pleidooi. Deze regering kant zich tegen het vrij onderwijs. De schoolstrijd herbeginnen in het jaar 2000 getuigt niet van veel toekomstvisie. Het is een stap achteruit waartegen niet alleen de CVP maar ook het Vlaams Blok gekant is. Wij verdedigen het grondwettelijk recht om onderwijs op een levensbeschouwelijke basis te organiseren.

De regering bejubelt voortdurend de goede politieke verstandhouding tussen de Walen en de Vlamingen. De vriendelijke houding van de Franstaligen betekent echter niet dat ze bereid zijn om te praten over meer autonomie voor Vlaanderen, maar wel dat ze verheugd zijn over de talrijke toegevingen van de Vlamingen. Ik kan hen geen ongelijk geven : ze steunen een Vlaamse regering die geen eisen durft te stellen.

Niet alleen de oppositie denkt daar zo over. In een hoofdartikel noemt De Standaard de Vlaamse regering een slaafse vazal van de federale. De goede verstandhouding met de Franstaligen is een fabel. Een doorbraak in de staatsvorming valt niet te verwachten. Men wil nu met een erg bescheiden voorstel naar de onderhandelingstafel stappen, waarin slechts enkele belastingen worden gedefederaliseerd zonder dat de permanente miljardenstroom van Vlaanderen naar Wallonië wordt afgedamd. De Franstaligen zijn echter alleen uit op meer geld en niet op meer verantwoordelijkheid, zodat zelfs het minimalistische voorstel nu al wordt afgewezen als onaanvaardbaar en provocerend. Waar is de tijd dat de VLD verregaande voorstellen inzake splitsing van de sociale zekerheid verdedigde ? De Franstaligen daarentegen beschikken duidelijk wel over een gemeenschappelijke strategie. Niet alleen hun regeringen, maar ook hun partijen komen daartoe geregeld samen.

Men stelt het nu voor alsof de defederalisering van de Gemeente- en Provinciewet een doorbraak is, maar die vormde al in 1992 een onderdeel van het Sint-Michielsakkoord

De heer Eric Van Rompuy : Die defederalisering is trouwens absoluut geen verworvenheid. De voorzitter van de zogenaamde Costa, de heer Vankrunkelsven verklaarde inmiddels dat de waarborgen voor de vertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen en de voogdij over de faciliteitengemeenten niet eens op de agenda staan. Zonder die regelingen is een eventuele defederalisering nochtans een ramp. Het is trouwens ook daarom dat zij er in de acht jaar na Sint-Michiels nooit is gekomen. De CVP heeft steeds regionalisering zonder waarborgen en voogdij afgewezen.

Minister-president Patrick Dewael : Wat denken de Brusselse Vlamingen daarover ?

De heer Eric Van Rompuy : Die zijn het daarmee eens. De heer Anciaux is destijds zelfs uit de Brusselse regering gestapt omdat hij de taalpolitiek in de Brusselse ziekenhuizen niet kon accepteren. Het eurostemrecht werd vervolgens voorgesteld als een gelegenheid om de gewenste waarborgen te verkrijgen, maar het kwam er zonder die waarborgen. Ik eis van minister Anciaux een ondubbelzinnige uitspraak over de regionalisering van de Provincie- en Gemeentewet.

Minister Bert Anciaux : Het is evident dat de Gemeente- en Provinciewet niet kan gedefederaliseerd worden zonder een regeling voor Brussel en de faciliteitengemeenten. (*Samenspraken*)

De heer Filip Dewinter : Zelfs die defederalisering is dus geen verworvenheid. Het voorstel waarmee de Vlamingen naar de onderhandelingstafel trekken, sluit nochtans al een compromis in. De Financieel-Economische tijd noemt het zeer redelijk. Wat voor de Franstaligen onaanvaardbaar is, werd a priori geweerd. Zo kan men natuurlijk niet sterk onderhandelen. Als er nog wat wordt afgezwakt, blijft er immers niets meer over. Fiscale autonomie was ooit een middel om een efficiënter bestuur te verkrijgen en om de miljardenstroom naar Wallonië stoppen. Thans is men als de dood voor fiscale concurrentie en wordt zelfs de consensus over een minstens gedeeltelijke splitsing van de sociale zekerheid verlaten. Nochtans is elke fiscale defederalisering niet meer dan een lege doos als het geld toch weer naar de Franstaligen stroomt via de

sociale zekerheid. De minister-president gaat nu overleggen met zijn Waalse collega. Met welk doel ? Zij hebben immers geen gemeenschappelijke belangen tegenover de federale overheid, tenzij in de logica van het consumptiefederalisme. De Septemberverklaring spreekt over de vruchten die de strategie van de Vlaamse regering reeds zou afgeworpen hebben. Welke ? Er is nog steeds een federale minister van landbouw en de dienst Buitenlandse Handel is enkel van naam veranderd. De missies naar het buitenland - zoals onlangs naar de VS - zijn niet bepaald van stijl veranderd, klagen Vlaamse ondernemers.

In een interview met het weekblad Humo verweet voormalig politiek commentator Manu Ruys deze regering kortetermijndenken en een totaal gebrek aan visie over de toekomst van Vlaanderen in Belgisch en Europees verband.

Deze regering treedt niet op als vertegenwoordiger van de meerderheid van de bevolking van dit land, maar als vazal van de federale regering. Een reflectie over de waarde die de bestaande staatsstructuur nog heeft voor Vlaanderen, is blijkbaar taboe. Dat blijkt zowel uit de Septemberverklaring als uit de Kleurennota.

Deze Vlaamse regering houdt van spektakel. Dat is leuk, maar het beleid wordt niet in het Swingpaleis of in De laatste show gemaakt. Ik baseer mijn oordeel over deze regering dan ook liever op het gevoerde beleid. De Kleurennota is een opeenstapeling van banaliteiten, gemeenplaatsen en algemeenheden. Een coherent project en concrete voorstellen ontbreken. Alleen op het vlak van de migrantenproblematiek wordt een duidelijk standpunt ingenomen : blijkbaar wil de regering stemrecht voor niet-Europese vreemdelingen. Ik weet niet of de kiezers van de VLD dat graag zullen horen. In de Kleurennota wordt gepleit voor daadwerkelijke inspraak. Als daarmee geen stemrecht wordt bedoeld, wat dan wel ?

Tijdens de vorige regeerperiode bekritiseerde de VLD terecht het beleid voor de grote steden van de vorige regering. Er is echter niets veranderd. De middelen blijven versnipperd en er zijn te weinig middelen; nieuwe klemtonen ontbreken. Een miljard frank voor het stadsvernieuwingsfonds is veel te weinig. Wat is de regering van plan met dit fonds en met het SIF ? Welke criteria zullen worden gehanteerd ? Zullen de middelen gebruikt worden voor de grootste steden of verder versnipperd worden ?

De heer Derk Jan Eppink, voormalig politiek redacteur van De Standaard, gewaagde begin juli in De Standaard van een tragische neergang van de Vlaamse overheid : bij de eerste rechtstreekse verkiezing in 1995 leek Vlaanderen de plaats waar het allemaal ging gebeuren. Dat viel echter zwaar tegen. De Vlaamse leeuw vertoont schoothondjesgedrag. De enig belangrijke daad van deze regering was volgens de heer Eppink, het definitieve einde van Doel. Wat Egmont was voor de Volksunie is Doel voor Agalev. De heer Eppink besluit dat de Vlaamse regering eigenlijk een veredeld schepencollege is.

De Vlaamse regering gelooft niet in haar eigen toekomst. Het bewijs is er : zowat alle ministers kiezen het hazenpad naar de gemeentepolitiek, waar ze opkomen als lijsttrekker. Als het met de Vlaamse regering catastrofaal afloopt, hebben ze toch nog een appeltje voor de dorst. Het is inderdaad moeilijk om te geloven in het totaal onbestaande project van de Vlaamse regering.

Het Vlaams blok wil fundamentele oppositie voeren. Niet zoals de CVP, die plat op de buik gaat om toch maar te kunnen deelnemen aan de macht. De CVP voert oppositie zonder duidelijke doelstellingen. Ze richt haar pijlen in alle richtingen. Deze regering verschilt niet van de vorige. Er is geen sprake van een ommekeer. Het Vlaams Blok zal de Septemberverklaring dan ook niet goedkeuren. *(Applaus bij het VB)*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. *(Instemming)*

- *De vergadering wordt gesloten om 12.45 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Erik Matthijs : ambtsverplichtingen.

